

Byla C-607/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. rugpjūčio 12 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesgerichtshof (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. birželio 6 d.

Pareiškėjas (-a) arba kitas pavadinimas:

Husqvarna AB

Atsakovė:

Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG

BUNDESGERICHTSHOF

NUTARTIS

I ZR 212/17

<...>

2019 m. birželio 6 d.

<...>

byloje

Husqvarna AB <...>, Huskvarna, Švedija,

ieškovė, kita priešieškinio šalis ir kasatorė,

<...>

prieš

Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG <...>, Nekarsulmas,

atsakovę, priešieškiniu pareiškėją ir kitą kasacinio proceso šalį,

<...> (**orig. p. 2**)

Bundesgerichtshof (Federalinis Aukščiausiasis Teismas) I-oji civilinių bylų kolegija <...>

nutarė:

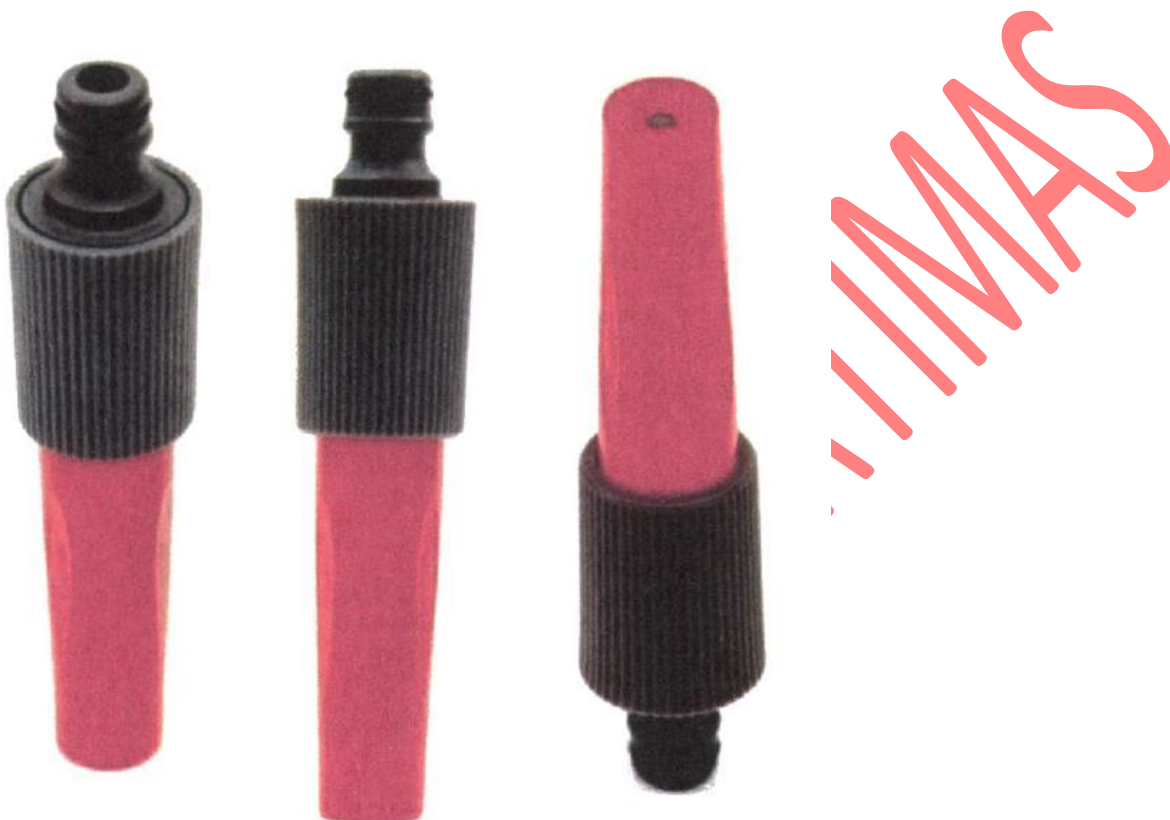
- I. Sustabdyti bylos nagrinėjimą.
- II. Pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui toliau nurodytus prejudicinius klausimus, prašant išaiškinti 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009 3 24, p. 1) 51 straipsnio 1 dalies a punktą ir 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2017/1001 (OL L 154, 2017 6 16, p. 1) dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 58 straipsnio 1 dalies a punktą:
 1. Ar priešieškiniu dėl ES prekių ženklo panaikinimo, pareikšto nepraėjus penkerių metų nenaudojimo laikotarpiui, atveju nustatant laiko momentą, kuris yra lemiamas skaičiuojant nenaudojimo laikotarpį pagal Bendrijos prekių ženklo reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punktą ir Europos Sąjungos prekių ženklo reglamento 58 straipsnio 1 dalies a punktą, turi būti taikomos Bendrijos prekių ženklo ir ES prekių ženklo reglamento normos?
 2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą teigiamas: ar, skaičiuojant nenaudojimo laikotarpį pagal Bendrijos prekių ženklo reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punktą ir ES prekių ženklo reglamento 58 straipsnio 1 dalies a punktą tuo atveju, kai ieškinys dėl Europos Sąjungos prekių ženklo panaikinimo buvo pareikštas (**orig. p. 3**) nepraėjus penkerių metų nenaudojimo laikotarpiui, reikia remtis priešieškiniu padavimo diena, ar paskutinio apeliacinės instancijos teismo posėdžio diena?

Motyvai:

- 1 I. Ieškovė gamina sodo ir miško priežiūros techniką. 2006 m. ji įsigijo *Gardena Deutschland GmbH*. Pastaroji nuo 1968 m. platina „Original Gardena System“ – sodo žarnų sistemą: į jos jungčių rinkinį įeina laistymo purkštuvai ir jungtis greitam laistymo purkštuvui prijungimui prie sodo žarnos.
- 2 Ieškovė yra trimačio Europos Sąjungos prekių ženklo Nr. 456244 savininkė; paraiška dėl šio prekių ženklo paduota 1997 m. sausio 31 d., jis įregistruotas 2000 m. sausio 26 d. prekei „laistymo purkštuvai“, jį sudaro rausvai oranžinė,

pilka ir šviesiai pilka spalvos (toliau – ginčijamas prekių ženklas). Šio prekių ženklo grafinis pavaizdavimas registre rodo laistymo purkštuvą, susidedantį iš trijų dalių: jungiamojo elemento, rankenos ir smaigalio. Rankena yra pilka, kūgio formos, su šiek tiek gruoblėtu paviršiumi. Smaigalys yra plonesnis ir ilgesnis nei rankena. Jis taip pat kūgio formos, smailėjantis į priekį, su nedidelėmis, elipsės formos įrantomis, tamsiai oranžinės spalvos. (orig. p. 4)

- 3 Registre ginčijamas prekių ženklas grafiškai pavaizduotas taip:

- 4 Bet kuriuo atveju iki 2012 m. gegužės ieškovės pardavinėtas laistymo purkštuvus (prekės numeris 941) atitinka ginčijamą prekių ženklą.
- 5 Atsakovė yra bendrovė, priklausanti *Lidl* grupei; ji atsakinga už šio mažų kainų tinklo internetinę prekybą ir internetinės parduotuvės valdymą. Nuo 2014 m. pradžios iki mažiausiai 2015 m. sausio atsakovė savo internetinėje parduotuvėje prekiaavo spiralinės žarnos rinkiniu, kurį sudarė spiralinė žarna, laistymo purkštuvus ir jungiamoji mova greitam žarnos prijungimui.
- 6 Ieškovė tai traktavo kaip savo teisių į ES prekių ženklą pažeidimą ir pareiškė atsakovei ieškinį dėl veiksmų nutraukimo, žalos atlyginimo ir įspėjimo išlaidų kompensavimo. Atsakovė pareiškė priešieškinį, prašydama anuliuoti Europos Sąjungos prekių ženklą dėl nenaudojimo. *Landgericht* (apygardos teismas) patenkino ieškinį, o priešieškinį atmetė. Išnagrinėjęs atsakovės apeliacinį skundą, apeliacinis teismas ieškinį atmetė ir, patenkindamas priešieškinį, paskelbė

Europos Sąjungos prekių ženklą Nr. 456244 panaikintu nuo 2017 m. gegužės 31 d. (**orig. p. 5**)

- 7 Kolegija leido šį sprendimą apskūsti kasacine tvarka, kiek sprendimas dėl priešieškinių buvo nepalankus ieškovei. Kasaciniame skunde ieškovė siekia, kad būtų paliktas galiojanti *Landgericht* sprendimas, kiek jui buvo atmetas priešieškini.
- 8 II. Sprendimas šioje byloje priklauso nuo Reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (toliau – Bendrijos prekių ženklo reglamentas) ir Reglamento (ES) <...> 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (toliau – ES prekių ženklo reglamentas) taikymo srities išaiškinimo bei Bendrijos prekių ženklo reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punkto ir ES prekių ženklo reglamento 58 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimo. Todėl prieš priimant sprendimą dėl kasacinio skundo reikia sustabdyti bylos nagrinėjimą ir, remiantis SESV 267 straipsnio pirmos pastraipos b punktu bei to paties straipsnio trečia pastraipa, kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą dėl prejudicinio sprendimo.
- 9 1. Apeliacinis teismas laikė priešieškinių pagrįstu, pateikdamas šiuos motyvus:
 - 10 Ginčijamą prekių ženklą reikia paskelbti panaikintu nuo 2017 m. gegužės 31 d. Apskaičiuojant nepertraukiamą nenaudojimo laikotarpį, lemiamą reikšmę turi ne priešieškinių padavimas 2015 m. rugsėjį, o diena, kada buvo baigtas paskutinis teismo posėdis – 2017 m. spalio 24 d. Iki šios dienos ieškovė nenaudojo prekių ženklo iš tikrųjų penkerius metus iš eilės, nes prekės numeriu 941 pažymėtu laistymo purkštuvu buvo prekiaujama tik iki 2012 m. gegužės.
 - 11 2. Byloje pirmiausia kyla klausimas, ar nustatant laiko momentą, turintį lemiamą reikšmę skaičiuojant Bendrijos prekių ženklo reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punkte ir ES prekių ženklo reglamento 58 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą penkerių metų laikotarpį, būtina taikyti Bendrijos prekių ženklo reglamentą ir ES prekių ženklo reglamentą (pirmasis prejudicinis klausimas). Jei taip, kyla klausimas, kuris laiko momentas yra lemiamas (antrasis prejudicinis klausimas). (**orig. p. 6**)
- 12 a) Pirmiausia reikia išsiaiškinti, ar priešieškinių dėl ES prekių ženklo panaikinimo, pareikšto nepraėjus penkerių metų nenaudojimo laikotarpiui, atveju nustatant laiko momentą, kuris yra lemiamas skaičiuojant nenaudojimo laikotarpį pagal Bendrijos prekių ženklo reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punktą ir ES prekių ženklo reglamento 58 straipsnio 1 dalies a punktą, turi būti taikomos Bendrijos prekių ženklo ir ES prekių ženklo reglamento normos. Klausimą reikia užduoti dėl abiejų reglamentų, nes tuo metu, kai buvo pareikštas priešieškinių (2015 m. rugsėjis), galiojo Bendrijos prekių ženklo reglamentas, kurį tuo metu, kai baigėsi paskutinis apeliacinio teismo posėdis (2017 m. spalio 24 d.), jau buvo pakeitęs ES prekių ženklo reglamentas. Kolegijos manymu, minėtuose reglamentuose laiko momentas, dėl kurio klausiama šioje byloje, nereglamentuojamas.

- 13 aa) ES prekių ženklo suteikiamas teises, kaip nustatyta Bendrijos prekių ženklo reglamento 14 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje ir ES prekių ženklo reglamento 17 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje, reglamentuoja tik šių reglamentų nuostatos. Visais kitais atvejais ES prekių ženklo pažeidimo klausimams, kaip nustatyta Bendrijos prekių ženklo reglamento 14 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje ir ES prekių ženklo reglamento 17 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje, taikomos šių reglamentų X skyriaus nuostatos. Šiame skyriuje numatyta, kad ES prekių ženklų teismai privalo taikyti šių reglamentų nuostatas (Bendrijos prekių ženklo reglamento 101 straipsnio 1 dalis, ES prekių ženklo reglamento 129 straipsnio 1 dalis). Pagal priešiškinio pareiškimo metu (2015 m. rugsėji) galiojusios redakcijos Bendrijos prekių ženklo reglamento 101 straipsnio 2 dalį visais šio reglamento nereglamentuojamais klausimais Bendrijos prekių ženklų teismai taiko savo nacionalinę teisę, taip pat ir savo tarptautinės privatinės teisės normas. ES prekių ženklo reglamento 129 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad visiems su prekių ženklu susijusiems klausimams, kurių nereglamentuoja šis reglamentas, ES prekių ženklų teismai taiko taikytiną nacionalinę teisę. Abiejų pastarųjų normų dalykas yra reglamentuose nereglamentuojama materialinė prekių ženklų teisė <...>. (orig. p. 7)
- 14 Dėl procesinių taisyklių Bendrijos prekių ženklo reglamento 14 straipsnio 3 dalyje, siejamoje su 101 straipsnio 3 dalimi, ir ES prekių ženklo reglamento 17 straipsnio 3 dalyje, siejamoje su 129 straipsnio 3 dalimi, numatyta, kad, jeigu šiuose reglamentuose nenurodyta kitaip, ES prekių ženklų teismai taiko tokias procesines teisės normas, kurios šio teismo buvimo vietos valstybėje narėje taikomos tokio pat pobūdžio byloms dėl nacionalinio prekių ženklo (žr. 2016 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo Sprendimą *Nikolajeva / Multi Protect*, C-280/15, <...> 28 ir 29 punktai).
- 15 bb) Momentas, kuriuo reikia vadovautis priešiškinio dėl panaikinimo atveju apskaičiuojant nenaudojimo laikotarpį pagal Bendrijos prekių ženklo reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punktą ir ES prekių ženklo reglamento 58 straipsnio 1 dalies a punktą, šiuose reglamentuose aiškiai nereglamentuojamas. Pagal minėtąsias nuostatas prekių ženklo teisės paskelbiamos panaikintomis padavus priešiškinį teisių pažeidimo byloje, jeigu penkerius metus iš eilės prekių ženklas Sąjungoje iš tikrųjų nebuvo naudojamas žymėti prekėms arba paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas, ir nėra rimtų priešasčių jo nenaudoti.
- 16 (1) Nei Bendrijos prekių ženklo reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punkto pirmoje sakinio dalyje, nei ES prekių ženklo reglamento 58 straipsnio 1 dalies a punkto pirmoje sakinio dalyje nereglamentuota, kaip skaičiuoti „penkerius metus iš eilės“ trunkantį nenaudojimo laikotarpį, po kurio prekių ženklas gali būti panaikintas. Antroje šių nuostatų sakinio dalyje nustatyta, kad niekas negali reikalauti panaikinti savininko teisių į ES prekių ženklą, jeigu laikotarpiu tarp pirmoje sakinio pusėje minimo penkerių metų laikotarpio pabaigos ir prašymo ar priešiškinio padavimo buvo pradėta arba vėl imta iš tikrųjų naudoti prekių ženklą. Taigi abiejose sakinio dalyse daromas skirtumas tarp panaikinimui reikšmingo penkerių metų laikotarpio ir vėlesnio priešiškinio padavimo: tarp

penkerių metų laikotarpio pabaigos ir priešiškinio padavimo gali praėti laikotarpis, kurio metu prekių ženklas vėl pradedamas naudoti. Iš to negalima daryti išvados, kad nustatant pirmoje šių nuostatų sakinio pusėje minimą penkerių metų laikotarpį (taip pat) remiamasi priešiškinio padavimo diena. **(orig. p. 8)**

- 17 (2) Kiek Bendrijos prekių ženklo reglamento 99 straipsnio 3 dalyje ir ES prekių ženklo reglamento 127 straipsnio 3 dalyje lemiamu laiko momentu laikomas momentas, kada buvo pateiktas ieškinys dėl teisių pažeidimo, tai aiškiai taikoma tik su ES prekių ženklo panaikinimu susijusiems pareiškimams Bendrijos prekių ženklo reglamento 96 straipsnio a ir c punktuose ir ES prekių ženklo reglamento 124 straipsnio a ir c punktuose nurodytose bylose, kai jie pateikti ne kaip priešiškiniai. Bendrijos prekių ženklo reglamento 100 straipsnyje ir ES prekių ženklo reglamento 128 straipsnyje, kurie reglamentuoja priešiškinį, tokių nuostatų nėra. Atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2436, valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 17 straipsnio antrame sakinyje nustatyta, kad jei teisių pažeidimo byloje pareiškiamas nenaudojimu grindžiamas prieštaravimas, apskaičiuojant penkerių metų laikotarpį remiamasi ieškinio pateikimo diena. Kokiu laiko momentu reikia remtis priešiškinio dėl panaikinimo atveju, šioje direktyvoje neregamentuojama.
- 18 (3) Penkerių metų laikotarpio pabaiga aiškiai apibrėžta Bendrijos prekių ženklo reglamento 47 straipsnio 2 dalyje ir ES prekių ženklo reglamento 47 straipsnio 2 dalyje, reglamentuojant ankstesniu ES prekių ženklu grindžiamą protesto prieš ES prekių ženklo įregistravimą procedūrą, ir Bendrijos prekių ženklo reglamento 57 straipsnio 2 dalyje bei ES prekių ženklo reglamento 64 straipsnio 2 dalyje, reglamentuojant panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu procedūrą Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyboje (EUIPO). Šiai administracinei procedūrai tarnyboje taikomose taisyklėse taip pat nieko nesakoma apie tai, kokiu laiko momentu reikia remtis apskaičiuojant reikšmingą laikotarpį teismo priešiškinio dėl panaikinimo atveju.
- 19 cc) Kolegija mano, kad laiko momentas, kuriuo reikia vadovautis priešiškinio dėl panaikinimo atveju apskaičiuojant nenaudojimo laikotarpį pagal Bendrijos prekių ženklo reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punktą ir ES prekių ženklo reglamento 58 straipsnio 1 dalies a punktą, nepatenka į šių reglamentų taikymo sritį, nes tai yra juose neregamentuotas procesinių taisyklių klausimas. **(orig. p. 9)**
- 20 (1) Kad pagal Sąjungos lygmeniu suderintą prekių ženklų teisę tai yra procesinių taisyklių klausimas, liudija Direktyvos 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 9 konstatuojamoji dalis. Joje nustatyta, kad procesines taisykles, pagal kurias prekių ženklas panaikinamas ar pripažįstamas negaliojančiu remiantis ankstesnėmis teisėmis, nustato valstybės narės. Aplinkybė, kad Direktyvoje (ES) 2015/2436 tai nebėra aiškiai reglamentuojama, ko gero, susijusi su šios direktyvos 45 straipsnyje numatyta panaikinimo procedūra prekių ženklų tarnybose; tačiau, atsižvelgiant į teismines panaikinimo procedūras, tai nereiškia, kad termino apskaičiavimas negali būti kvalifikuojamas pagal procesines taisykles <...>.

- 21 (2) Pagal Vokietijos civilinio proceso teisę, priimdamas sprendimą, teismas turi remtis iki paskutinio posėdžio pabaigos pateiktais argumentais <...>. Dėl panaikinimo grindžiamo prieštaravimo per ieškinio nagrinėjimo procesą Vokietijos prekių ženklų teisėje – *Markengesetz* (Prekių ženklų įstatymas, toliau – *MarkenG*) 25 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje – numatyta, kad apskaičiuojant penkerių metų nenaudojimo laikotarpį reikia remtis ieškinio padavimo diena. Tačiau jei penkerių metų nenaudojimo laikotarpis baigiasi jau po to, kai buvo paduotas ieškinys, pagal *MarkenG* 25 straipsnio 2 dalies antrą sakinį reikia remtis teismo posėdžio pabaiga <...>. *MarkenG* 55 straipsnio 3 dalies antrame sakinyje nustatyta, kad jei registruoto prekių ženklo, kurio prioriteto data yra ankstesnė, savininkas pareiškia ieškinį, gavus atsakovo prieštaravimą, nagrinėjant nenaudojimo klausimą reikia atsižvelgti į penkerių metų laikotarpį, kuris pradedamas skaičiuoti nuo paskutinio teismo posėdžio pabaigos.
- 22 Kadangi kasaciniame teisme nebegalima pateikti įrodymų dėl prekių ženklo naudojimo, kuriuo išlaikomos įgytos teisės, pagal suformuotą kolegijos jurisprudenciją, sprendžiant prekių ženklo panaikinimo klausimą, remiamasi paskutiniu (**orig. p. 10**) apeliacinio teismo posėdžiu <...>.
- 23 Laikantis šio „slenkančio naudojimo laikotarpio“ principo, gali paaiškėti, kad – kaip antai nagrinėjamu atveju – turi būti panaikintas prekių ženklas, kuris išlaikant įgytas teises buvo dar naudojamas per pastaruosius penkerius metus prieš ieškinio padavimą, bet nebuvo naudojamas penkerius metus iki paskutinio apeliacinio teismo posėdžio.
- 24 b) Jeigu į pirmąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai, aiškinant Bendrijos prekių ženklo reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punktą ir ES prekių ženklo reglamento 58 straipsnio 1 dalies a punktą kyla kitas neišspręstas klausimas, ar apskaičiuojant penkerių metų nenaudojimo laikotarpį pagal Bendrijos prekių ženklo reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punktą ir ES prekių ženklo reglamento 58 straipsnio 1 dalies a punktą tuo atveju, kai priešieškiniis dėl ES prekių ženklo panaikinimo buvo pareikštas prieš pasibaigiant penkerių metų nenaudojimo laikotarpiui, reikia remtis priešieškinių padavimo diena, ar paskutinio apeliacinės instancijos teismo posėdžio diena. Kolegijos nuomone, lemiamą turėtų būti paskutinio apeliacinės instancijos teismo posėdžio diena.
- 25 aa) Prejudicinis klausimas yra svarbus sprendimui priimti. Kasacinis skundas turi būti patenkintas, jei, apskaičiuojant penkerių metų nenaudojimo laikotarpį, reikia remtis priešieškinių padavimo diena 2015 m. rugsėjį. Tokiu atveju, vertinant ginčijamo prekių ženklo naudojimą, pasireiškiantį prekės numeriu 941 pažymėto laistymo purkštovo pardavimais, reikėtų konstatuoti, kad iki 2012 m. gegužės jis nebuvo nenaudojamas penkerius metus iš eilės, o priešieškini – atmesti. Bet kasacinį skundą reikėtų atmesti, (**orig. p. 11**) jei apskaičiuojant penkerių metų nepertraukiamo nenaudojimo laikotarpį reikėtų remtis paskutinio faktinės aplinkybes nagrinėjusio teismo posėdžio diena. Apeliacinio teismo prezumpcija, kad ginčijamo prekių ženklo naudojimas, kuriuo išlaikomos įgytos teisės, iki 2012 m. gegužės yra įrodytas, pasitvirtina ir peržiūrėta kasaciniame instancijoje. Tai

reikštų, kad apeliacinis teismas buvo teisus, atsižvelgdamas į paskutinį naudojimą, kuriuo išlaikomos įgytos teisės, 2012 m. gegužę ir paskelbdamas ginčijamą prekių ženklą panaikintu nuo 2017 m. spalio 31 d., nes paskutinis teismo posėdis įvyko 2017 m. spalio 24 d.

- 26 bb) Panaikinimui dėl penkerių metų nenaudojimo pagal ES prekių ženklo reglamento 58 straipsnio 1 dalies a punktą ir Bendrijos prekių ženklo reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punktą reikšmingas laiko momentas nėra nei aiškus, nei jau išaiškintas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje. Atsakymo į prejudicinį klausimą, be kita ko, negalima rasti ir 2018 m. balandžio 19 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Sprendime *P&C Hamburg / P&C Düsseldorf* (C-148/17, <...>). Jame buvo pripažinta, kad Direktyvos 2008/95/EB 14 straipsnis, siejamas su Bendrijos prekių ženklo reglamento 34 straipsnio 2 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiamas nacionalinės teisės aiškinimas, pagal kurį ankstesnio nacionalinio prekių ženklo, kurio pirmenybę prašoma suteikti Europos Sąjungos prekių ženklui, registracijos negaliojimas arba šio prekių ženklo savininko teisių panaikinimas gali būti pripažįstamas *a posteriori*, tik jei tokio negaliojimo arba panaikinimo sąlygos buvo įvykdytos ne tik šio ankstesnio nacionalinio prekių ženklo atsisakymo dieną arba jo registracijos galiojimo pasibaigimo dieną, bet ir teismo sprendimo dėl šio pripažinimo priėmimo dieną (Teisingumo Teismo Sprendimas *P&C Hamburg / P&C Düsseldorf*, <...> 32 punktas). Iš šios išvados nematyti, kaip turi būti atsakyta į pateiktą prejudicinį klausimą. Nagrinėjamu atveju nėra vertinama, ar negaliojimo arba panaikinimo sąlygos buvo įvykdytos nacionalinio prekių ženklo atsisakymo dieną arba jo registracijos galiojimo pasibaigimo dieną (žr. Teisingumo Teismo Sprendimą *P&C Hamburg / P&C Düsseldorf*, <...> 26 punktas). Veikiau reikia įvertinti, ar registre tebesantis prekių ženklas yra panaikintas. **(orig. p. 12)**
- 27 cc) Rėmimasis paskutinio apeliacinio teismo posėdžio diena labiau atitinka ES prekių ženklo reglamento 24 konstatuojamoje dalyje nurodytą tikslą, kad prekių ženklo apsauga pateisinama tik tada, kai prekių ženklai yra iš tikrųjų naudojami, nei rėmimasis priešieškiniu pareiškimo diena. Pastaruoju atveju ieškinys dėl teisių pažeidimo gali būti patenkintas, o priešieškinių dėl panaikinimo gali reikėti atmesti, nors ginčijamas prekių ženklas sprendimo priėmimo momentu buvo panaikintinas. Rėmimasis paskutinio apeliacinio teismo posėdžio diena atitinka ir proceso ekonomiškumo principą, nes priešieškiniu pareiškėjui nenurodoma pateikti pakartotinį priešieškinių ar prašymą dėl panaikinimo, jei bylos nagrinėjimo metu penkerių metų nenaudojimo laikotarpis yra pasibaigęs. Rėmimasis paskutinio apeliacinio teismo posėdžio diena nedaro reikšmingo poveikio vienodai ES prekių ženklo apsaugai.

<...>